

Over gezegend worden en zegenen, Genesis 12 en 1 Petrus 3.

“Beste wensen!”

Zo zeg, beter kan het niet... Hoewel? Hoe zeiden we dat in het verleden: “Veel heil en zegen!”

Het is nog niet zo lang geleden dat er in onze kerken gediscussieerd werd over de vraag of een ouderling de zegen aan de gemeente mocht geven. Zoiets was voorbehouden aan de predikant. Wat opmerkelijk. In Bijbelse tijden werd er op onbekommerd op los gezegend. De aartsvaders zegenen hun kinderen, lang voordat er priesters waren, laat staan predikanten.

Er is geen Bijbelboek waarin zo veel gezegend wordt als in het boek Genesis. Het eerste wat God doet als Hij de mens gemaakt heeft, is hem zegenen. Het eerste wat Hij doet als Hij Abram geroepen heeft, is hem zegenen.

Hoe moet je dat eigenlijk zien? Waarom roept de Heer Abram en al die andere mensen niet? Is dat uitverkiezing? Je leven lang in de kerk zitten en dan nog niet weten of je wel onder de zegen van de Heer valt? En is dat uitverkiezing, dat je à la Jona prat gaat op Gods zegen voor jou, en weigert om naar Ninevé te gaan?

Wat zegt de Heer tegen Abram? Ik zal jou tot een groot volk maken en ik zal jou zegenen en aanzien geven. Maar dan: een bron van zegen zul je zijn. Alle volken zullen *in jou* gezegend zijn!

Als de Heer iemand zegent, legt Hij zijn naam op die persoon, zodat die naam leesbaar is voor andere mensen. Gezegende mensen vertegenwoordigen de Heer. Uitverkiezing, de zegen, is niet uitsluitend, maar insluitend! De zegen in Genesis 1 bestaat uit vermenigvuldiging!

In Genesis 17 zegt de Heer dat Hij zijn zegen wil laten lopen via Izaäk. Abraham vraagt dan ook een zegen voor Ismaël en die komt er! Abraham geeft door. Zijn neef Lot is heel anders: die kiest voor zichzelf. En als hij hoort dat de plek van zijn keus omver gaat, vraagt hij om een andere plek voor zichzelf. Wat doet Abraham in Genesis 18: hij bidt voor de stad die omver gaat.

Je bent geroepen om te zegenen, schrijft Petrus, en je ontvangt daar zelf ook weer een zegen door. Petrus schrijft aan medegelovigen die getreiterd (en erger) worden. Hij had zelf ooit de neiging om dan terug te slaan. Maar van Jezus heeft Hij leren incasseren. Jezus heeft de vloek geneutraliseerd en weggedragen.

Jullie zijn een uitverkoren (!) geslacht, schrijft hij, een koninkrijk van priesters, om Gods grote daden te verkondigen (2:9). Gezegend om te zegenen. Dat is dus niet alleen iets voor een geestelijke ‘top’.

De zegen gaat stromen, vanuit de hemel, maar vaak *via jou*. Richting degene om wie je zorgen hebt, of die moeite met jou heeft. Gegarandeerd dat er iets verandert als je het laat stromen. Want niet alleen degene die gezegend wordt, maar ook jij zelf die zegent, ontvangt daardoor zegen.

“Betere wensen” kun je elkaar niet gunnen. Mag ik jou tot zegen zijn?

Suggesties voor een gesprek. Misschien eerst even een keus maken?

1. Wat zeg jij altijd als nieuwjaarswens? Geeft deze Keek je reden om die wens te heroverwegen?
2. Wat gebeurt er eigenlijk als je iemand zegent? Zoek het Griekse woord eens op. En Numeri 6:27.
3. Ervaar jij een groot verschil tussen predikanten en ouderlingen? Waar is dat op gebaseerd?
4. Wat betekent het volgens jou als andere mensen *in jou* gezegend worden?
5. In Gen.12:1-3 gaat het ook over de vloek. Welke rol speelt Jezus om die vloek ongedaan te maken?
6. Waar kun je verhalen vinden over mensen die om hun geloof getreiterd (of erger) worden?
7. Probeer je iemand voor de geest te halen, die je vanaf nu een maand lang zou willen zegenen. Vertel eens aan elkaar wat dat voornemen met je doet.